

havde Hensyn til disse Øer alene, hvad der jo ikke kunde være Tale om, men en almindelig Lov — bestemte Forholdet i saa Henseende for Landsdele, som maatte erhverves af de amerikanske Stater. Havde man samtidig ad legislativ Vej eller Domstolsvejen givet en saadan Sikring af Rettighederne i denne Henseende, vilde en traktatmæssig Sikring ganske vist ikke være bleven overflødig, men saa vilde den Vej jo have ligget meget nær, som Konventionen, som den nu foreligger for os, er slaaet ind paa, nemlig at tilsikre Beboerne en saadan Stilling, som de efter disse Love ville have med en Tilføjelse om, at den ikke ved senere Beslutninger eller senere Lovgivningsakter kunde bringes i ugunstigere Stilling. Umuligt kan det derfor ikke paa Forhaand siges at være, at noget saadant kunde ske.

Det er jo imidlertid ikke sket, og jeg vil derfor tilføje et Par Ord om, hvorledes min personlige Stilling er til den foreliggende Konvention. Konsekvensen af den Betragtningssmaade, som ledede den foregaaende Regering, er jo nærmest den, at man, naar de Rettigheder, paa hvilke der efter vor Opfattelse maa lægges saa megen Vægt, ikke opnaas, ikke kan gaa med til Konventionens Vedtagelse. Men jeg indrømmer den højtærede Udenrigsminister, at det er en Kendsgerning, hvormed der maa regnes, at Traktaten nu er afsluttet og vedtaget dels af det amerikanske Senat, dels af det danske Folketing. Det forandrer jo ganske vist ikke Sagens retlige Betydning for Landstinget. Retlig maa vi have den Stilling og den Frihed i saa Henseende, som Grundloven hjemler. Heller ikke kan jeg tillægge det den Betydning, som den højtærede Udenrigsminister i Gaar syntes at ville tillægge det, — jeg forstod ham i hvert Fald saaledes — nemlig for dette Ting at skabe en Pligt til, hvis Traktaten forkastes, da at tage Initiativet til en væsentlig Forbedring af Forholdene paa Øerne. I den Henseende stiller Sagen sig simpelthen saaledes, at naar det statsretlige Forhold til disse Øer ikke ophæves ved deres Afstaaelse, ere de Pligter, som det medfører, vedblivende til Stede for den danske Regering og den danske Lovgivningsmagt. Det vil følgelig nærmest være Regeringens Sag at tage Initiativet til de mulige Forandringer, som Forholdene maatte kræve, men jeg vil dog tilføje, at det da vil være en Pligt for Rigsdagens to Afdelinger at følge Regeringen og være den behjælpelig i alle dens Bestræbelser for at fyldestgøre

Landets Pligter over for Øerne fuldstændigere, end det hidtil maatte være sket. I saa Henseende føler jeg mig overbevist om, at det danske Landsting ikke vil vægre sig ved at yde Regeringen sin Støtte. Det er altsaa heller ikke paa dette Punkt, at jeg mener, at der maa tages Hensyn til den afsluttede Konvention. Det, som jeg tror at der bør tages Hensyn til, er derimod dette, at Traktatens Afslutning viser, at den Opfattelse, som den foregaaende Regering har haft, ikke deles af alle, at den nuværende Regering ikke mener, at disse Rettigheder med Hensyn til Toldforholdet og til det statsborgerlige Forhold ere saa væsentlige og saa betydningsfulde, som vi have opfattet dem. Der er altsaa forskellige Meninger om det, og det er da ganske naturligt, at man da siger: Lad de Folk selv derom, hvem det angaar. Man føres altsaa til Tanken om en Afstemning, men ganske vist ikke til et Plebiscit, thi det, der her skal erfares, er en Tilkendegivelse fra saadanne Beboere paa Øerne, som ikke blot have Øje for eller ganske naturlig i alt Fald væsentlig have Øje for de øjeblikkelige Fordele, en Tilslutning til en saa stor Stat som Nordamerika frembyder, men af saadanne, som tillige kunne forudsættes at have Forstaaelse af og Øje for de Fordele, som Fortidens Forhold til det nuværende Moderland har bragt, og et saadant Fremsyn, som betinger, at man ogsaa rettelig kan vurdere de Eventualiteter og Muligheder, som en vedvarende Tilslutning til Moderlandet vil frembyde. Fra dette Synspunkt forekommer det mig klart, at Tanken nærmest vil blive rettet paa de Beboere af Øerne, som ifølge Lovgivningens Kald og Opfordring have haft en Pligt til ogsaa middelbart og umiddelbart at vurdere denne Side af Sagen, med andre Ord: Kolonialraadvælgerne. Ligeledes forekommer det mig, at man da ogsaa maa sige, at det, vi ønske at høre fra denne Del af Befolkningen, er ikke en Afstemnings aritmetiske Resultat, men en Menings- eller Stemningstilkendegivelse gennem en Afstemning. Det er fuldstændig rigtigt, hvad den højtærede Udenrigsminister udtalte i Gaar, at en Afstemnings Resultat kan jo aldrig være tvivlsomt, naar der blot er regnet rigtigt, men en Stemningsudtalelse kan være meget tvivlsom og vanskelig at vurdere, selv om Afstemningens aritmetiske Resultat er givet. Det kan derfor godt være, at Stemningen viser sig delt af forskellige Grunde, og naar det altsaa er en Menings- eller Stemningstilkendegivelse, vi